

werking, die daar uitgaat van God en Zijn Woord, maar ook van den invloed náár God en Zijn Woord heen, die kan uitgaan van mannen, die aan een Universiteit hun wetenschappelijke vorming ontvingen.

En de tijden zijn bang ook voor ons volk.

Al bleef het gedurende 1916 door Gods sparende goedheid bij den vrede bewaard, in den zoo jammerlijken watersnood, die in de Januari-maand over onze Zuiderzee-plaatsen kwam, in den zeker minder zwaren, maar toch door velen diep gevoelden nood van den druk der belastingen en de duurte der levensmiddelen, vallen voor ons, Christenen, zeker Gods roepstemmen tot ons volk om bekeering te beluisteren.

Die roepstemmen tot wederkeering al meer tot ons volk te brengen, is mee de taak van wie reeds tot mannen van wetenschap aan onze Universiteit zijn, en straks ook van hen, die daar nu nog toe worden, gevormd.

En dit is zoo broodnoodig.

Want ook al is men geen onvoorwaardelijk lofredenaar van het verleden en weet men daarbij ook, dat de geschiedenis zich niet repeteert, toch zal een vergelijking van ons volksbestaan in de gouden eeuw, die ons een buitengewone plaats in de rij der volkeren deed innemen, met ons volksbestaan in het heden, niet ten gunste van het laatste uitvallen.

En wel doen zich allerlei verschijnselen voor, die er op wijzen, dat velen van het drieste ongelooft tot religie en van een materialistische wereld- en levensbeschouwing tot eene, waarin voor ziel en geest weer plaats is, terugkeeren, maar daarmee is men nog niet terug naar den God van het Woord en het Woord van God

Ter verklaring van het feit, dat wij, Nederlanders, ook na het weer opleven onzer nationale kunst, bepaaldelijk onzer dichtkunst, in het heden niet als in het verleden een geweldig dichter bezitten, zeide in „Stemmen des Tijds”, het Maandschrift voor Christendom en Cultuur, vóór eenige maanden een schrijver:

„In de vage gevoelssfeer van een mogelijk religieus en wijsgeerig getint leven, dat echter noch naar de religieuze, noch naar de wijsgeerige zijde diep gefundeerd is, belijning en vorm missend, is waarschijnlijk niet de voorwaarde te vinden voor een geniale schepping.”

Dit teekent zoo juist het nieuwe, na den tijd van ongelooft en materialisme weer opkomend, wel ideëele, maar nog niet Christelijke leven onder ons volk.

Maar wat dat leven mist, diepte van fundeering, belijning en vorm, heeft eenmaal de Gereformeerde religie, met haar terug-